

A szegedi szabadtéri mozgalmas hét végéjét a ma esti Borisz Godunov előadás zárja. Muszorgszkij monumentális operáját Szinetár Miklós rendezte, Vaszy Viktor vezényli. Képzőművészeti tőmegjelenet a zenedrámák szabadtéri előadásáról.

Ma este ismét Borisz Godunov

„Szeged volt az ifjúság...”

Szalma Ferenc szülővárosáról

Műgyűjtők kiállítása

A szegedi fesztivál hagyományos eseményeként a Hazafias Népfrent városi bizottsága és a Bartók Béla művelődési ház rendezésében ma, vasárnap délelőtt 11-kor nyílik meg a szegedi műgyűjtők klubjának második kiállítása. Ünnepi beszédet mond Bánszky Pál, a Népművelési Intézet osztályvezetője.

Fotóklubok szalonja

A városi tanács művelődésügyi osztálya, a Bartók Béla Művelődési Központ és a Szegedi Fotóklub — a Magyar Fotóművészek Szövetsége és a Népművelési Intézet védnökségével — ismét megrendezi a fotóklubok szegedi szalonját. A kiállítás ma délután 12 órakor nyílik a Bartók Béla Művelődési Központban. Megnyitót mond Félja Sándor esztétapszichológus.

A szalon augusztus 21-ig 10-től 18 óráig tekinthető meg.

Térzene

Ma, vasárnap délelőtt 11 órakor kezdődik a Széchenyi téren a népszerű Szegedi Munkásor fúvószenekar műsora. A térzenét játszó együttest Szaniszló János vezényli.

Varga Mátyás tárlata

A szegedi sajtóház művészklubjában augusztus 2-án, hétfőn 7 órai kezdettel rendezik meg Varga Mátyás festőművész kamaratárlatát. Megnyitót mond Farkas Ferenc Kossuth-díjas zeneszerző. Az est közreműködő művésze Bessenyei Ferenc, Kossuth-díjas színművész.

Orgonaest a dómban

Szovjet orgonaművész, Szergej Dizsur koncertjét rendezik meg a Szegedi Ünnepi Hetek programjában holnap, hétfőn este 8 órakor a dómban. A műsoron Bach, Telemann, Regér, Brahms, Bucko és Messiaen műveik szerepelnek.

A szabadtéri játékoknak újszólóvá éves vendége Szalma Ferenc, s mióta az Operaház tagjává vált, talán még nagyobb szeretettel üdvözi a szegedi közönség a „hazai pályán” a kiváló énekest.

— Szegedről beszéljek? — emlékezik vissza itteni éveire. — Hát hogyan is gondolhat valaki a szülővárosára, arra a helyre, ahol majd negyven évet élt, örült, sírt, nevetett, dolgozott, ahol megtalálta hivatását, élete értelmét, ahol megnősült, gyermekei születtek és ahová mindig úgy tér vissza, mint gyermek az igazi otthonába. A tévének volt egy műsora ezzel a címmel: „Csak a szépre emlékezem...” Így vagyok én is Szegeddel. Ha hazamegyek, csak ezt látom ebben a városban. Bár ért itt engem rossz is, de ezekre nem akarok és nem is tudok emlékezni. Az édesanyától kap az ember pofonokat is, de az anya fogalmához csak a csók, a simogatások kötik örökre.

— A pályámmal kapcsolatban ennyit: mindig szerettem a zenét. Gyerekkoromtól kezdve tanultam hegedülni, zongorázni, klarinét-

Sifilis József felvétele

Szalma Ferenc, mint Varlam, a szökött szerzetes a Borisz Godunovban

— A pályámmal kapcsolatban ennyit: mindig szerettem a zenét. Gyerekkoromtól kezdve tanultam hegedülni, zongorázni, klarinét-

dort. Először azt hittem, hogy csak ideiglenesen, de néhány év múlva már nem tudtam tőle megválni. A legboldogabb pillanataim a színpadon azok voltak, amikor éreztem, hogy szeret a közönség. A szegedi közönség! Még most is nekik szeretek legjobban énekelni. Sokfelé jártam azóta a világban, de a szegedi közönséggel tudtam eddig a legjobb kapcsolatot megtalálni... És a színház, a kollégák, a „kispad”, a kedves baráti beszélgetések... Úgy emlékezem, mint ha Szegeden állandóan süttött volna a nap, és az emberek állandóan mosolyogtak volna; a Tisza-part, az uszoda, a Széchenyi tér és a körtöltés melletti kis erdők, a két körút, a sugárutak, az egyetem, a gimnázium és a színház mind, mind egy nagyon szép szívdarab, valamivé olvadtak össze bennem.

— Szeged nekem — fejezi be a beszélgetést Szalma Ferenc — az élettem szebbik fele, a vidám, ragyogó szárnyaló ifjúság. Egy olyan út kezdete, mely bármerre halad is, mindig csak visszakanyarodik a kezdetéhez, hogy erőt merítsen az élet értelméhez, a hivatását szerető ember munkájához.

Jenő István

Kisüvegek körbe-körbe

Nehéz lenne összeszámolni: csak egyetlen napon is hány bolt előtt lát az ember pálinkát nyalkáló munkaruhásokat. Reggel, délelőtt, kora délután — szóval leginkább munkaidőben. Aztán ugyanazokat az arcokat véli felfedezni később egy közeli építkezésen, egy gázvezeték mellett, vagy a csákányok nyele, a talicskák szarva fölött.

Hovatovább nemcsak az válik természetessé — tűnődik ilyenkor a járóelő —, hogy némelyik munkaterületen féldecivel illik kezdeni a termelést. Sajnos az is megszokottá lett, hogy a barackos, szilvás, meg mindenféle kisüvegekkel kell folytatni, netán kitölteni. Harapódik a szemlélet ezeken a munkahelyeken: ha már dolgozunk, hát igyunk is.

Veszélyes mentalitás ez. S nemcsak azért, mert természetesen vált át a „ha már ittunk, ne dolgozzunk” hangulatába. Saját magára, társaira egyaránt bajt hozhat az italozó. Arról nem is beszélve, hogy az agy kódó-

sódése, az értelmi kontroll megszűnése, a gátlások mámoros oldódása milyen károsan hat az építés, a szerelés, vagy bármilyen munka minőségére. Márpedig mindezeken a munkáknak a jó elvégzése nagyon fontos érdeke nemcsak a vállalatnak, de az egész népgazdaságnak is.

Ellenőrizni! Ez az egyetlen recept a termelést gátló iddógálásra, erre az önvészélyes és esetenként más-

kat is bajba sodró, minden értelemben ráfizetéses jelenségre. Hogy miképp? Azt az illetékes vállalatoknak kell mihamarabb el- és meghatározni. Itt csak annyit: következetességre és szigorúságra van szükség, még akkor is, ha a munkaelőhiány, ez a „fogadatlanság” mást tanácsol: szemrehányást és engedékenység helyett.

S. M.

Megjutalmazták a Trikoplán alkotóit

A Szegedi Kenderfonó és Szövőipari Vállalat gyártmányfejlesztése során kifejlesztette a Trikoplán szintetikus kent ponyvát, amelyből a Szegedi Ipari Vásáron már bemutatták a légsátort is. A gyártmányfejlesztés eredményeként a Trikoplán elnyerte a BNV nagydíját, a pécsi vásáron a gyártmányok versenyében az első díjat, a Szegedi Ipari Vásár és Kiállítás alkalmával pedig a vásári nagydíjat.

Mindezek egy újabb alkotó tevékenység elismerései, amelyek kiemelkedő és elismert munkát reprezentálnak. A vállalat vezérigazgatója, Tóth László rövid ünnepség keretében most közel 40 ezer forint jutalmat osztott ki a Trikoplán alkotói között.

A Trikoplánból készült léghordó-sátor sikerét bizonyítja, hogy ez évben már az AUTOKER részére raktározás céljára el készült az első.

Elhunyt Devecseri Gábor Kossuth-díjas költő

Devecseri Gábor, Kossuth-díjas költő és műfordító, klasszika-filológus szombat-ira virradó éjszaka — hosszú és súlyos betegség után — elhunyt. 54. éves volt. A Magyar Írók Szövetsége és a Magyar Pen Club saját halottjának tekintik. Temetéséről később intézkednek.

Sokoldalú és termékeny alkotóval lett szegényebb a magyar irodalmi élet Devecseri Gábor halálával. Budapesten született, 1917. február 27-én. Első verseskötete újszólóan gyermekkorában jelent meg, 1932-ben. Felsőbb tanulmányait a Budapesti Tudományegyetemen végezte. 1946-tól 1948-ig tanársegéd volt az egyetem görög intézetében. Ezután hat éven

át irodalomtanárként működött a magyar néphadsereg tiszti akadémiáin. 1949-től 1951-ig ő volt a Magyar Írók Szövetségének főtákaré. 1953-ban tüntették ki Kossuth-díjjal Iliász fordításáért.

Lírikusként, a Nyugat ügynevezett harmadik nemzedékének költőjeként indult, Babits „Nyugat”-jében és József Attila „Szép Szó”-jában kezdte publikálni írásait. A felszabadulás élménye a közelebbi költészetet motiválta, gazdagította líráját. Kritikusai költészetének intellektualizmusát, humánus érzelmi világát, valamint tudatos és igényes formaművészetét különösen értékelték.

Van víz Petőfitelepen

Petőfitelep vízügye már sokszor és alaposan felkavarta a kedélyeket, melyek mostmár — úgy tűnik — végleg megnyugodhatnak. Pár nappal ezelőtt azonban egészen másképp festett az ügy.

A telepen a vizet alacsony nyomású rendszer, artézi kutak adják. Sajnos, már néhány éve keveset és egyre kevesebbet. Az idei nyáron már odáig fajult a helyzet, hogy a kutakból, közkefolyókból csurranni-cseppenni sem nagyon akart a víz. Az ottlakók végső elkészültségükben, az MSZMP Szeged Városi Bizottságához fordultak panaszukkal. A választ a napokban kapták meg. És hogy mennyire hatásos volt a pártbizottság segítsége, azt jelzi, hogy a víz előbb érkezett, mint a levél.

A petőfitelepi II. pártalapszervezet tagjai a na-

pokban értesültek a városi pártbizottság intézkedéseiről. Ezek szerint a kutakra bűvárszivattyúkat szereltek, melyek egyelőre biztosítják a telep vízellátását. A vízművek pedig elvállalta, hogy a lehető leghamarabb bekötik a telep vízhálózatát a szegedi magasnyomású rendszerbe. Ezáltal végleg megoldódik az ottlakók vízigondja.

Természetesen mindenki felvetődik a kérdés: miért nem lehetett már régebben elhelyezni a szivattyúkat? Azért, mert mindaddig csak távoli terv volt a magasnyomás bekötése. Tehát szükség volt az ottani kutakra, melyeket a szivattyúk néhány hónap alatt tönkretesznek. Most, mivel belátható időn belül bekötik a városi vízhálózatba a telep vezetékszerterét, már nem kell félni a kutakat.

Eddig:

Százhetvenezer vagon kenyérgabona biztonságos raktárakban

Befejezéshez közeledik az aratás. A jelzések alapján becslések szerint a jövő hét elejéig az ország gabonaterületének megközelítően 90 százalékarólvágják a kalászt. A földelken folyó szorgos, megfeszített munkával egyidőben gondoskodnak a betakarított termés megővéséről, biztonságos tárolásáról. Erről és a felvásárlás eddigi eredményeiről, tapasztalatairól Rékai Gábor, a Gabona Tröszt vezérigazgatója tájékoztatott.

Az ország mintegy 1500—1600 felvásárlóhelyén folyamatosan, szükség szerint éjjel-nappal dolgoznak. A termelőknél és a szállítóknál kivül ötezer-hatezer ember munkája biztosítja, hogy az új termés mielőbb a raktárakba kerüljön.

A felvásárlóhelyek július elejétől eddig minden vasárnap tartottak ügyeletet, s ezeken a napokon a Gabona Tröszt 5000—6000 vagon gabona került a raktárakba. A termelők és az átvevők jó együttműködéséhez kapcsolódtak a közlekedési tárca, — a MÁV, a Volán vállalatok, a MAHART — dolgozói, akik elismerésre mé-

tő munkával ugyancsak messzemenő segítséget adtak a nagymennyiségű gabona zökkenőmentes szállításához.

A gabona biztonságos tárolása most lényegesen könnyebb, mint az elmúlt években. A jó felkészülés mellett a megfelelő minőség, a kedvező időjárás, a kombájnosok és a szállító vállalatok jó munkája lehetővé tette például, hogy

a felvásárolt mennyiségnek csaknem a felét közvetlenül a földekről, a gépektől szállították a raktárakba.

A Gabona Tröszt vállalatai napi 10 000 vagonnyi termésvételre készültek fel, s ez is egyik biztosítéka a zavartalan munkának. A július 12—18. közötti héten 50 000 vagon volt a teljesítmény, s ennyit várnak a hét végére is.

A gyors jelentések szerint a Gabona Tröszt eddig mintegy 170 000 vagon kenyérgabonát, 15 000—16 000 vagon takarmánygabonát és 5000 vagon sörrápat vásárolt fel, s ez a mennyiség mindenütt biztonságos tárolóhelyen van.

A várt termés 75 százalékát raktárakban tudják elhelyezni,

10—15 százalékát a gazdaságok bértárolásban vállalták. A jelzések szerint Csongrád, Baranya, Győr megyében, várhatóan a jövő hét közepére eléri a tervezett gabonafelvásárlási mennyiséget. A betakarítanivaló fogytán a felvásárlás üteme most már csökken. Az eddigiehez hasonló összefogással, együttműködéssel augusztus első felében raktárakba juthat az ország kenyere. (MTI)